

Dosarul nr. 2ra-760/19

Prima instanță - Judecătoria Criuleni, sediul Central (jud. : A. Cazacliu)

Instanța de apel - Curtea de Apel Chișinău (jud. : A. Bostan, V. Negru, A. Pahopol)

Î N C H E I E R E

17 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Andrian Istrati,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Banca Comercială
„Victoriabank” Societate pe Acțiuni împotriva lui Andrian Istrati cu privire la
încasarea datoriei,

împotriva deciziei din 23 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respins apelul declarat de Andrian Istrati și menținută hotărârea din 20 noiembrie
2017 a Judecătoriei Criuleni, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 19 iunie 2017, Banca Comercială „Victoriabank” Societate pe Acțiuni s-a
adresat în instanța de judecată, cu cerere de chemare în judecată împotriva lui a depus
cerere de chemare în judecată împotriva lui Andrian Istrati cu privire la încasarea
datoriei.

În motivarea pretențiilor formulate a reiterat că, potrivit contractului de credit
nr.3650 din 12 aprilie 2016, Andrian Istrati a beneficiat de un credit în sumă de
25 000 de lei, cu termenul de rambursare până la 12 aprilie 2018 și rata dobânzii în
mărime de 15,64% anual.

Banca Comercială „Victoriabank” Societate pe Acțiuni a indicat că Andrian
Istrati nu și-a onorat obligațiunile de achitare a creditului bancar și a plăților aferente
și astfel, la 25 mai 2017 datoria lui totală constituie suma de 16 342,44 lei, inclusiv:
credit 15533,34 lei, dobânda 624,82 lei, penalitatea 49,79 lei, comision 116,49 lei.

Întru soluționarea pe cale amiabilă a litigiului, la 25 mai 2017 în adresa
pârâtului a fost expediată somația nr. 1594, prin care a solicitat restituirea sumei
datoriei în termen de 15 zile, declararea rezoluțiunii contractului.

Scrisoarea respectivă în baza căreia pârâtul a fost pus în întârziere, a fost
recepționată la 30 mai 2017.

La 20 noiembrie 2017, reprezentantul a depus cerere de concretizare a
pretențiilor indicând că, pârâtul a achitat parțial datoria la credit, dar deoarece de la
depunerea cererii de chemare în judecată au expirat deja 7 luni și dobânda s-a majorat

lunar conform clauzei 4.4 și 4.5 a contractului de credit, datoria pârâtului constituie 8 409,56 lei, dintre care sold restant 2 239,57 lei, dobânda restantă sold curent 200,19 lei, dobânda majorată 7,04 lei, penalitatea la dobândă 14,17 lei, dobânda restantă sold restant BAL 36,44 lei, comision administrativ restant 40,56 lei, sold curent 5 871,59 lei.

Banca Comercială „Victoriabank” Societate pe Acțiuni a solicitat încasarea de la pârâtul Andrian Istrati a sumei de 8 409,56 lei cu titlu de datorie bancară, 371,98 lei cu titlu de cheltuieli pentru deplasarea cu transportul filialei la ședințe de judecată, 44,34 lei cu titlu cheltuieli pentru aviz telegrafic, 176 lei cu titlu de cheltuieli pentru aviz publicitar și 489,73 lei cu titlu de cheltuieli de plata taxei de stat, în total suma de 9 491,61 lei.

Prin hotărârea din 20 noiembrie 2017 a Judecătoriei Criuleni, sediul Central, cererea de chemare în judecată depusă de Banca Comercială „Victoriabank” Societate pe Acțiuni s-a admis.

S-a încasat de la Andrian Istrati în beneficiul Băncii Comerciale „Victoriabank” Societate pe Acțiuni suma de 8409,56 lei cu titlu de datorie bancară și suma de 1 082,05 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Pentru a hotărî astfel instanța a constatat că, prin contractul de credit cu nr. 3650 din 12 aprilie 2016 Andrian Istrati a beneficiat de creditul bancar în sumă de 25000 lei, ultimul obligându-se să-l restituie, în baza graficului de rambursare până la data limită de executare contractului 12 aprilie 2018, însă acesta nu și-a onorat obligațiile în termenele prevăzute, având restanțe la achitarea creditului bancar.

Astfel, instanța a reținut că creanța reclamantului față de pârâtul este reală și exigibilă, iar pârâtul neîntemeiat se eschivează de la executarea obligațiilor ce îi revin.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 26 decembrie 2017, Andrian Istrati a declarat apel împotriva hotărârii din 20 noiembrie 2017 a Judecătoriei Criuleni, sediul Central solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată.

Prin decizia din 23 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Andrian Istrati și menținută hotărârea din 20 noiembrie 2017 a Judecătoriei Criuleni, sediul Central.

La 7 februarie 2019, Andrian Istrati a declarat recurs împotriva deciziei din 23 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 20 noiembrie 2017 a Judecătoriei Criuleni, sediul Central solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor menționate și transmiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

Recurentul a declarat cerere de recurs în temeiul art.432 alin.(3) și (4) din Codul de procedură civilă, invocând că la examinarea apelului instanța a comis erori procedurale, ceea ce a dus la soluționarea greșită a cauzei.

În motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu soluția ierarhic inferioare, fiind adoptate cu interpretarea eronată a circumstanțelor de drept și de fapt, concluziile instanței de apel sunt superficiale.

Cheltuielile de judecată în mărime de 1082,05 lei eronat au fost încasate din contului lui Andrian Istrati, fiind nejustificate și neprobate.

Instanța de apel a preluat argumentele instanței de apel, fără a oferi un răspuns referitor la argumentul încasării cheltuielilor de judecată.

Recurentul a invocat că probele prezentate în cadrul examinării cauzei au fost interpretate eronat de către instanțele investite cu judecarea fondului, iar decizia instanței de apel relevă o insuficiență analiză a probatoriului în cauză ce a condus la reținerea unei situații de fapt inexacte.

În opinia recurentului la examinarea cauzei în fond nu au fost stabilite pe deplin circumstanțele importante pentru judecarea corectă a cauzei, iar concluziile instanțelor investite cu judecarea fondului sunt neîntemeiate.

Prin referința depusă la 12 aprilie 2019, Banca Comercială „Victoriabank” Societate pe Acțiuni a indicat că obiecțiile recurentului formulate în recurs sunt neîntemeiate și nu se încadrează în prevederile 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă. În cererea de recurs recurentul nu a invocat circumstanțele ce ar demonstra încălcările comise de către instanța de apel sau la soluționarea greșită.

În opinia intimatului la examinarea apelului instanța a analizat sub toate aspectele motivele apelului și a dat un răspuns clar acestora.

A pledat pentru inadmisibilitatea recursului.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 23 octombrie 2018.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit scrisorii de comunicare, instanța de apel a expediat participanților la proces copia deciziei motivate, la 21 noiembrie 2018, însă la materialele dosarului lipsesc date referitoare la recepționarea acesteia. Recurentul a indicat că cu decizia instanței de apel a făcut cunoștință la 30 ianuarie 2019.

Cererea de recurs a fost declarată la 7 februarie 2019, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helters c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Andrian Istrati, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Andrian Istrati.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari